

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 105/21
Luxemburg, 17 iunie 2021

Hotărârea în cauza C-597/19
M.I.C.M.

Înregistrarea sistematică a adreselor IP ale utilizatorilor și comunicarea numelui și a adreselor poștale ale acestora titularului unor drepturi intelectuale sau unui terț pentru a permite introducerea unei acțiuni în despăgubire sunt admisibile în anumite condiții

Cererea de informații a unui titular de drepturi de proprietate intelectuală nu poate fi abuzivă și trebuie să fie justificată și proporțională

Întreprinderea Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited (denumită în continuare „Mircom”) a formulat o cerere de informații îndreptată împotriva Telenet BVBA, un furnizor de acces la internet, la Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Tribunalul pentru Întreprinderi din Antwerpen, Belgia). Această cerere are ca obiect obținerea unei decizii prin care Telenet să fie obligată să furnizeze datele de identificare ale clienților săi pe baza adreselor IP colectate, de o societate specializată, în numele Mircom. Conexiunile la internet ale clienților Telenet au fost utilizate pentru a partaja filme care fac parte din catalogul Mircom, pe o rețea de la utilizator la utilizator (*peer-to-peer*) cu ajutorul protocolului BitTorrent. Telenet se opune cererii formulate de Mircom.

În acest context, instanța de trimitere a întrebat mai întâi Curtea dacă partajarea în rețeaua respectivă de segmente ale unui fișier media care conține o operă protejată constituie o comunicare publică în temeiul dreptului Uniunii. În continuare, aceasta a urmărit să afle dacă titularul unor drepturi de proprietate intelectuală, precum Mircom, care nu le utilizează, dar solicită daune interese de la contravenienți prezumați, poate beneficia de măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute de dreptul Uniunii pentru a asigura respectarea acestor drepturi, de exemplu solicitând informații. În sfârșit, instanța de trimitere a solicitat Curții să clarifice problema legalității, pe de o parte, a modului în care adresele IP ale clienților au fost colectate de Mircom și, pe de altă parte, a comunicării datelor solicitate de Mircom de la Telenet.

În hotărârea pronunțată, Curtea declară, *primo*, că o încălcare a unor segmente ale unui fișier media pe o rețea de la utilizator la utilizator (*peer-to-peer*), precum cea în cauză, constituie o punere la dispoziția publicului în sensul dreptului Uniunii¹. *Secundo*, un titular al unor drepturi de proprietate intelectuală precum Mircom poate beneficia de sistemul de protecție a acestor drepturi, însă cererea sa de informații, în special, trebuie să fie neabuzivă, justificată și proporțională². *Tertio*, înregistrarea sistematică a adreselor IP ale utilizatorilor unei astfel de rețele și comunicarea

¹ Articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

² Articolul 3 alineatul (2) și articolul 8 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO 2004, L 157, p. 45, rectificare în JO 2004, L 195, p. 16, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

numelui și a adreselor poștale ale acestora titularului respectiv sau unui terț pentru a permite introducerea unei acțiuni în despăgubire sunt admisibile în anumite condiții³.

Aprecierea Curții

În primul rând, Curtea, care s-a pronunțat deja cu privire la noțiunea de „comunicare publică” în contextul protecției dreptului de autor, clarifică faptul că încărcarea unor segmente, descărcate în prealabil, ale unui fișier media care conține o operă protejată prin intermediul unei rețele de la utilizator la utilizator (*peer-to-peer*) constituie o „punere la dispoziția publicului a unei opere”, chiar dacă aceste segmente nu sunt utilizabile ca atare și încărcarea este generată în mod automat, atunci când utilizatorul a subscris la programul informatic de partajare BitTorrent client, dându-și consimțământul pentru aplicarea sa după ce a fost informat în mod corespunzător cu privire la caracteristicile acestuia.

Trebuie să se precizeze că orice utilizator al rețelei menționate poate reconstitui cu ușurință fișierul original pornind de la segmente disponibile pe calculatoarele celorlalți utilizatori. Or, descărcând segmente ale unui fișier, el le pune în mod simultan la dispoziție pentru a fi încărcate de alți utilizatori. În această privință, Curtea constată că utilizatorul nu trebuie să descarce efectiv un minimum de segmente și că orice act prin care el acordă, în deplină cunoștință cu privire la consecințele comportamentului său, acces la opere protejate poate constitui un act de punere la dispoziție. În speță, este vorba despre un astfel de act, întrucât vizează un număr nedeterminat de potențiali destinatari, implică un număr de persoane destul de important și este efectuat către un public nou. Această interpretare urmărește să mențină echilibrul just între interesele și drepturile fundamentale ale titularilor drepturilor de proprietate intelectuală, pe de o parte, și ale utilizatorilor de obiecte protejate, pe de altă parte.

În al doilea rând, Curtea consideră că titularul drepturilor de proprietate intelectuală, precum Mircom, care a obținut aceste drepturi prin intermediul unei cesiuni de creanțe și care nu le utilizează, ci urmărește să solicite daune interese unor contravenienți prezumați, poate beneficia, în principiu, de măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute de dreptul Uniunii, cu excepția cazului în care cererea sa este abuzivă. Curtea precizează că eventuala constatare a unui astfel de abuz ține de aprecierea instanței de trimitere, care ar putea, de exemplu, să verifice în acest scop dacă acțiunile în justiție au fost introduse în mod real în cazul unui refuz de soluționare amiabilă. În ceea ce privește în special o cerere de informații precum cea introdusă de Mircom, Curtea constată că aceasta nu poate fi considerată inadmisibilă din cauza faptului că este formulată într-o fază precontencioasă. Totuși, cererea respectivă trebuie respinsă dacă este nejustificată sau nu este proporțională, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. Prin această interpretare, Curtea urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție a proprietății intelectuale în cadrul pieței interne.

În al treilea rând, Curtea statuează că dreptul Uniunii nu se opune, în principiu, nici înregistrării sistematice de către titularul unor drepturi de proprietate intelectuală sau de către un terț în numele acestuia a adreselor IP ale utilizatorilor de rețele de la utilizator la utilizator (*peer-to-peer*) ale căror conexiuni la internet ar fi fost utilizate în activități de contrafacere (prelucrarea datelor în amonte), nici comunicării numelor și adreselor poștale ale utilizatorilor către acest titular sau către un terț în scopul unei acțiuni în despăgubire (prelucrarea datelor în aval). Totuși, inițiativele și cererile în această privință trebuie să fie justificate, proporționale, neabuzive și prevăzute de o măsură legislativă națională care limitează întinderea drepturilor și obligațiilor care intră sub incidența dreptului Uniunii. Curtea precizează că acesta din urmă nu stabilește obligația unei societăți precum Telenet de a comunica unor persoane private datele cu caracter personal pentru a putea

³ Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (f) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1) în coroborare cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 (JO 2009, L 337, p. 11).

iniția, în fața instanțelor civile, proceduri judiciare împotriva încălcărilor dreptului de autor. Dreptul Uniunii permite totuși statelor membre să impună o astfel de obligație.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106